

Дан школе - Литерарни и ликовни радови

Стихови и цртежи

Жеља

Ђак сам првак, то сви знају,
а дан школе баш у мају.
У кући сада школу гледам
и то знање ником не дам.
Другари ми фале јако,
не знам докле биће тако.
Брзо бежи, короно, ти!
Парка баш смо жељни сви!
И жељни смо и наше школе
где се деца много воле!

Павле Ђириловић I3

Школа ми недостаје

Школа ми знање даје и много ми недостаје.
Никад није било овако,
али снашао се свако.
Учитељице пишу, али не бришу
и много користе компјутерског мишу.
Ја се не видим, али се не стидим,
вредно учим и радим,
а знам да ће доћи дан сунчан и насмејан.
Сваки мој друг ће бити раздраган.
Поново ћемо кренути у школу.
Поклонићу учитељици цвет и мој ће бити цео свет.

Искра Лазић I3

Песма од куће

Узимам оловку и пишем две-три стране,
јер моја машта не уме да стане.

Петице, четворке, тројке и двојке,
то нису само бројке.

Математика, час омиљен ми је баш.
Колико је $45:5$? Да ли ти знаш?

Српски волим јако,
ал' понекад није лако.

Гледам сваки ТВ час,
после физичког имам добар стас.

Ликовна култура, то је супер авантура.
Свет око нас диван је час за све нас.

Андреј Лајтман II₄

Андреј Лајтман II₄

Кад болест напољу влада

Када болест напољу влада,
сви у кући смо тада.
Деца у соби праве играоницу,
а на телевизији имају учионицу.
И све ми сада делује боље
И тата и мама за све имају воље.
Са мамом се забављам и правим колаче
И те забаве ми много значе.
Са татом играм игрице разне.
Важно је да батерије нам нису празне.
Тата и мама раде од куће сваког дана
и ја никада нисам сама.
Знам да људима корона смета,
Ал' нама у кући љубав цвета.

Андреа Радић III₂

Љубав породице је јача од сваког вируса

Лана Терзић III₄

Лола

Сваког дана видим моју мачку Лолу,
како чачка нешто на столу.
И каква је то мачка, кад стално нешто чачка?

Некад је на полици, а некад и на столици.
Она високо скаче, још од кад је била маче.

Она љуто режи, па одмах из мојих руку бежи.
Има и нешто лепо код ње, а не само мане!
Она преде и док једе.

Та моја мачка некад је мирна ко тачка.
Кад је од буке боли глава, она се само склупча и спава.

Она је лепа, али не и слепа.
Јесте да све чачка, Али је лепа, добра мачка!

Мила Калинић III₅

Нађа Сланкаменац I₂

Шта је ово ново?

Шта је сад ово?
Овако никад није било,
Док смо били у школи,
Ново створење се родило.

Шта је сад ово?
Неко ново стање!
Затворени у кући
Не постоји више лутање.

А шта је ово?!
Нема папира ни аклохола,
Ни уља чак нема,
Али нам се вратила школа.

Молим?! Ја ово не разумем!
Где је сад српски, где је мата?
У собу као у учионицу улазим,
Часови се држе преко таблета.

Ма шта је сад ово?
Још увек нема изласка,
А ако баш мораш,
Потребна ти је маска.
И пролазе сати и дани,
Досадно нам је без дружине,
Играмо игрице и гледамо цртани,
Чекамо да све буде као раније.

Леда Стојановић V₂

Тара Голубовић I₁

Нови свет

По свету нека страшна нема сада хара,
у долове нас затворила, одвојила од другара.

Школе су пуне, нема дечје буке,
сви су код куће, играју се и уче.

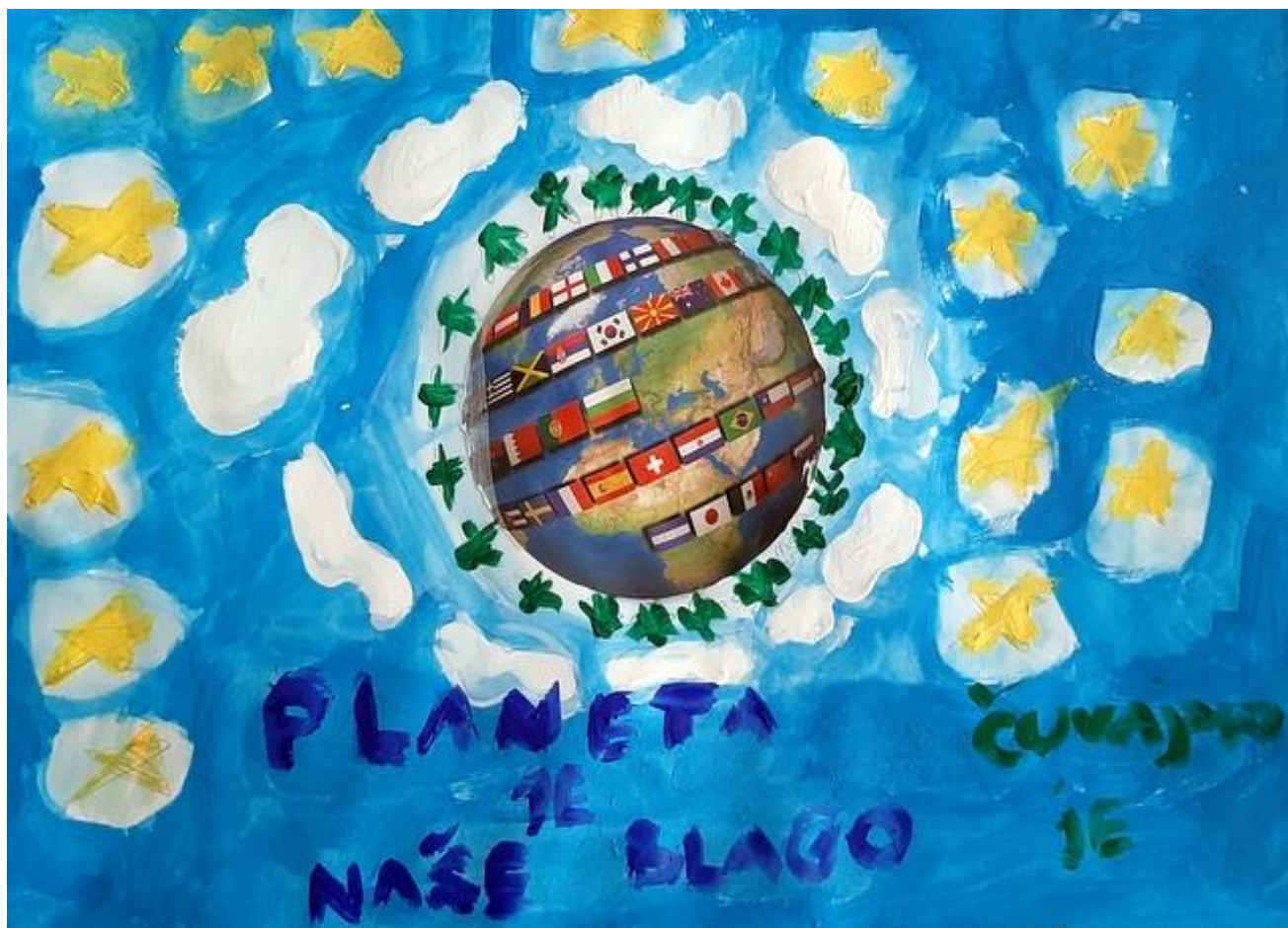
Тешко је стално затворен бити,
ја волим на сунцу слободно уживати.

Само машта није затворена,
она слободно лута и ствара,
пише песме и цртеже шара,
нашу стварност улепшава.

Леп је тај свет чаролије,
све оживи и постаје све изазовније,
нове мисије су многа врата откључале.

Небо је још плавље, реке су све чистије,
природа се опоравила и нови свет креирала.

Александар Филиповић V₄

Сава Ковачевић III₂

Стихом против короне

Био сам у парку и играо кошарку
кад је стигла она, проклета корона.

Одједном сви носе рукавице и маске
као да им у глави фале неке даске.

Не дирај ништа, руке пери често,
немој међу људе, није ти ту место!

Зато седим у кући, гледам тв, смарам се...
У себе трпам храну, као прасе гојим се.

И док тако седим, сам у своме стану,
кажу да је право време за шопинг у Милану.

Идеје су разне, не знам тачно чије.
Хоће да нас лече чашицом ракије...

Није ми добро, у глави осећам бол
сваки пут кад чујем ту чудну реч - асепсол.

Какав је то вирус кад за њега тако маре?
Зашто сам у кући? И зашто напада старе?

Опасан је јако, зарази се свако!
Зато сам у стану, а нисам у Милану.

Ово ипак није шала, да поручим свима
и да кажем: „Хвала!“ нашим драгим лекарима.

Љубиша Кљајић VI₁

Сара Јањић VIII₃

Стихом против короне

Сећам се дана када смо с пролећа
уживали у мирису процветалог цвећа.
После школе, знали смо сатима лопту у кош убацивати,
на зидићу седети и у Милкију шејкове испијати.

Нисмо ни слутили да ће годину дана касније
трчање кроз парк толико да недостаје.
Сви вичу: „Корона! Корона!“
А ја се питам: „Чему она?“
Да ли смо можда немирни били?
Да ли смо можда нешто скривили?
Или се прегласно смејали?

Можда и јесте проблем у нама,
па желимо да школа не буде сама.
Против короне маскама се боримо,
руке перемо и растојање држимо.
Наша борба узалудна није,
када победимо, све ће бити милије.

Милан Стевановић VI₁

Вук Васиљевић III₂

Он није престао да је воли

Он није престао да је воли,
његова чежња само још јаче гори.

Он за њом и даље чезне,
у сновима снива њене руке нежне.

Његова љубав и даље гори,
само га у срцу још јаче боли.

Он и даље за њу брине,
само још више за њу гине.

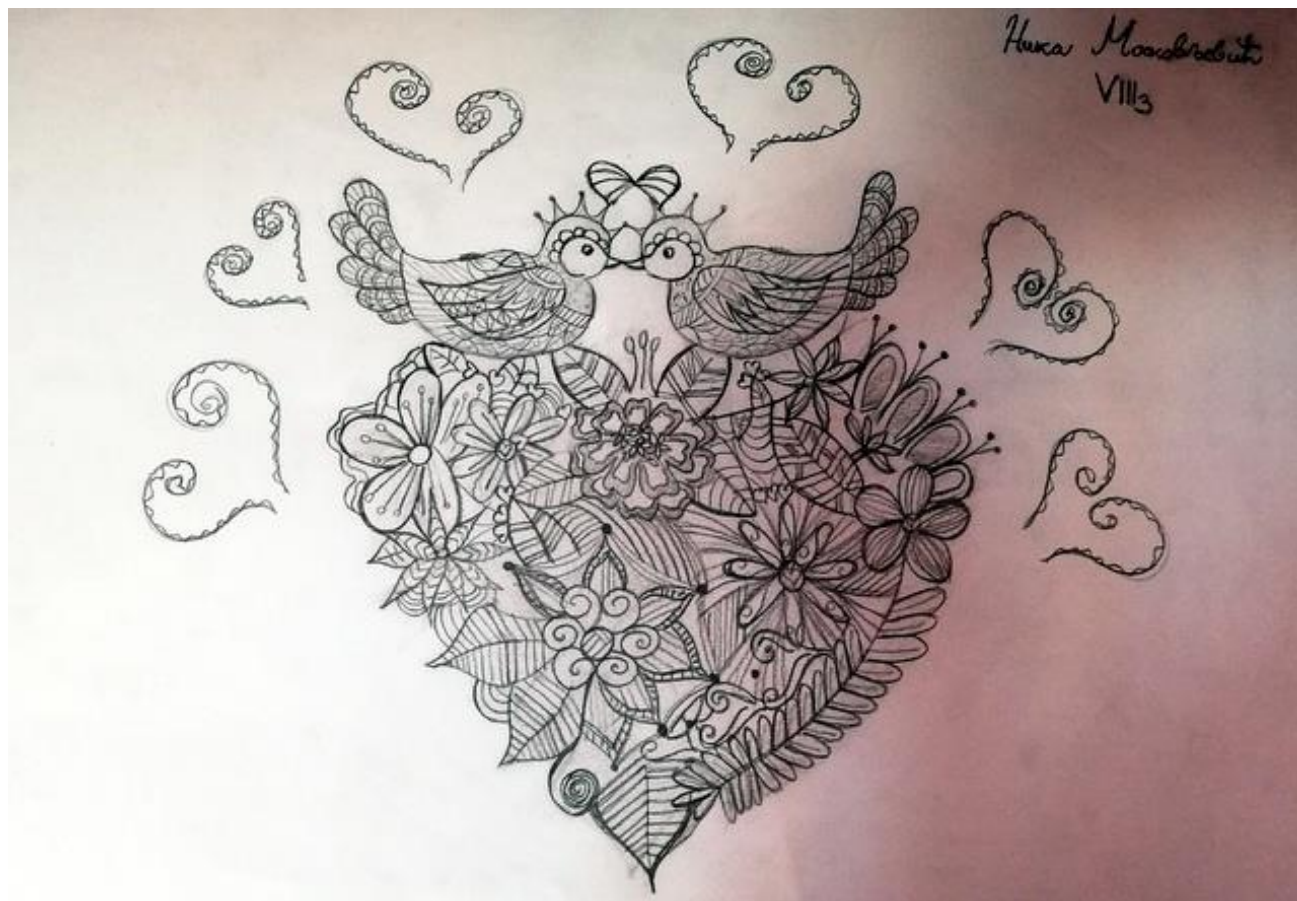
Он би за њом безнадежно лутао,
ма само да би је још једном видео.

Он није престао да је воли,
јер таква љубав вечно постоји.

Теодора Мишић VII₂

Tea Terzić I₂

Ника Московљевић VIII₃